

[Merete Bjørn Hanssen.]

bejdet mellem teatret og publikum. Ikke mindst har dette vist sig på børneteaterns område, som vi også i venstre har fulgt med en ganske særlig opmærksomhed og interesse. Vi er derfor overordentlig tilfreds med, at vi allerede fra den kommende sæson får et midlertidigt formidlingsorgan, og med, at et hurtigt arbejdende udvalg skal have undersøgt dette område til januar 1971. Jeg synes, vi her står med et af de områder, hvis problemer ikke kun vil kunne løses med flere penge nu, men hvor det er helt nødvendigt først at få klarlagt, hvor pengene skal sættes ind. Jeg tror personlig, dette bliver et af de områder, hvor det bliver helt afgørende at få kommunerne inddraget.

En ting har vi dog fået klarlagt som en vigtig erfaring fra skolescenens forlis, nemlig at der skal være adskillelse imellem produktion og formidling. Jeg synes, vi her har fået fjernet et kulturmonopol og har fået fremmet en mangfoldighed.

Et særligt punkt i arbejdet har, som det allerede har været fremhævet af de foregående ordførere, været statens teaterskole. Spørgsmålet om denne skoles skuespilleruddannelse afklares ikke endeligt med denne revision af teaterloven, fordi der jo er enighed om, at den nye uddannelse endnu ikke har haft en rimelig chance for at føre sine intentioner ud i livet. Til de forudsætninger, skolen begyndte på, hørte foruden skuespilleruddannelsen to andre vigtige områder, nemlig grunduddannelsen i almen teaterpraktik og spørgsmålet om efteruddannelse for erhvervsaktive skuespillere. Begge disse sider af teaterskolens virksomhed har jeg forstået nu skulle komme i gang inden for de for længst lagte økonomiske rammer, og det vil kunne bidrage til en senere afklaring af skuespillerskolens fremtid. Jeg tror, vi i dag kan være tilfreds med, at vi ikke fik centraliseret skuespilleruddannelsen for hele landet på statens teaterskole, så der fortsat er både geografiske og indholdsmæssige valgmuligheder for de unge, som vil udanne sig på dette område.

For de to øvrige skuespillerskoleers vedkommende er der, fordi de er knyttet til landsdelsscener, med denne lovrevision skabt et grundlag for fordeling af udgifterne mellem stat og amt. Dette er et af de forhold, der nok senere bør drages ind i overve-

jelserne omkring skuespilleruddannelsen ved statens teaterskole som et led i, hvordan man nu vil fordele udgifterne mellem stat og kommune på teaterområdet her i hovedstadsområdet. Det vil også ved denne senere lejlighed give et bedre grundlag at afgøre det store stridsspørgsmål på, hvilken forbindelse der skal være mellem skuespillerleverne på statens teaterskole og det aktivt arbejdende teater. Der synes at være faglig enighed om, at en sådan forbindelse ikke kan skabes, før uddannelsen bliver 4-årig, men der er foreløbig ikke planer om at skabe en sådan udvidelse af undervisningen på statens teaterskole.

Må jeg til slut igen drage den kendsgerning frem, som også blev nævnt under første behandling, og som har været berørt af de tidligere ordførere her i dag, at denne lov ikke omfatter det kgl. teater. Jeg vil slutte mig til de synspunkter, der er fremført af den socialdemokratiske ordfører om at henvende sig til ministeren at bestræbe sig for at lade den næste lovrevision rette på dette forhold. Dernæst vil jeg igen understrege, hvor nødvendigt jeg finder det, at ministeren i sine samlingsbestræbelser på det teaterlovsmæssige område også inddrager TV og radio i sine overvejelser.

Flere af den sidste tids begivenheder illustrerer, hvor rigtigt og nødvendigt dette må være. Vi ser tilskudsbehovet til det kgl. teater vokse med samme millionbeløb som det, vi nu kan udvide støtten til al anden teatervirksomhed her i landet med. Uden at jeg skal gøre mig til talsmand for en absolut balance, vil jeg sige, at der i hvert fald må tilstræbes en bedre balance i befolkningens muligheder for at få glæde af nationalscenens forestillinger. Det ser ud til, at TV-transmissionen af „Svejk i anden Verdenskrig“, som også har været nævnt tidligere, på en betydningsfuld måde har kunnet vise, at den TV-formidling af det kgl. teaters forestillinger, som befolkningen ønsker, ikke er så teknisk umulig og ikke så kunstnerisk utilfredsstillende, som den ofte er blevet gjort til i debatten.

Videre sker der nu, så vidt man forstår, en sammensmeltning på chefsplan af radio og TV-teatret, og endelig står vi dér med alle de andre teatres tilskudsproblemer. Var det ikke muligt, at den minister, under hvem alle disse teatre sorteres, kunne tage